

อรุณ ปรามมาก 2552: Post-Surcharge Secondary Settlement ของดินเหนียวอ่อนกรุงเทพฯ:
กรณีศึกษาโครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 7 ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วิศวกรรม
โยธา) สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา ภาควิชาวิศวกรรมโยธา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์
บารเมศ วรธนะภูติ, Ph.D. 229 หน้า

การก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 7 [กรุงเทพฯ-ชลบุรี (สายใหม่)] โดยใช้ Prefabricated Vertical Drain (PVD) ร่วมกับ Surcharge นั้นเป็นการเร่งการทรุดตัวของ Primary Settlement (S_p) ให้หมดไปในระหว่างก่อสร้าง แต่ประสิทธิภาพของการใช้เทคนิค Surcharge ร่วมกับ PVD สำหรับดินเหนียวอ่อนในประเทศไทยยังไม่เป็นที่ชัดเจน ซึ่งถ้าหากว่า σ'_{vf} มีค่าใกล้เคียงกับ σ'_{vs} อาจทำให้ดินมีการทรุดตัวเนื่องจาก Secondary Settlement (S_s) สูง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาพฤติกรรมการทรุดตัวระยะยาวและค่าพารามิเตอร์ในการทำ Surcharge ที่เหมาะสมการศึกษาการใช้เทคนิค Surcharge ร่วมกับ PVD ได้มีการทดสอบในสนาม ประกอบด้วย การทดสอบ SPT, Field Vane Shear, ติดตั้งเครื่องมือวัดแรงดันน้ำใต้ดินที่โลเมตรที่ 6+650 และวัดค่าระดับของผิวถนนเพื่อหาค่าการทรุดตัวที่โลเมตรที่ 16+516 - 17+100 ส่วนการทดสอบในห้องปฏิบัติการประกอบด้วย การทดสอบ Engineering Index และ Oedometer Surcharging เพื่อหาค่า Effective Surcharge Ratio (R'_s) ที่เหมาะสม โดยทำการทดสอบที่ $R'_s = 0, 0.2, 0.3, 0.4, 0.6, 0.8$ และ 1.0 มีค่า $\sigma'_{vs} = 95-306$ kPa และ $\sigma'_{vf} = 85-255$ kPa ตามลำดับ

ผลการศึกษาวิจัยพบว่าค่า $C_c = 0.4 - 2$, $C_\alpha/C_c = 0.036$, $c_v = 0.3 - 2$ m²/year, $c_{vs} = 2 - 30$ m²/year, ค่าการทรุดตัวที่วัดได้ในสนามในระยะเวลา 12 ปี เท่ากับ 0.65-0.80 m และผลการตรวจวัดแรงดันน้ำใต้ดินในระยะเวลา 1 ปี นั้นไม่พบการเปลี่ยนแปลงของแรงดันน้ำใต้ดินในชั้นดินเหนียวอ่อน ผลวิเคราะห์การทรุดตัวภายหลังเปิดให้บริการเป็นระยะเวลา 25 ปี กรณีที่ 1 ไม่มีการใช้เทคนิค Surcharge และ PVD มีปริมาณการทรุดตัวสูงสุด ($c_{v(\text{field})} = 10c_{v(\text{lab})}$) เท่ากับ 1.20 m เกิดจาก $S_p = 94\%$ (1.13 m) และ $S_s = 6\%$ (0.07 m), ปริมาณการทรุดตัวน้อยสุด ($c_{v(\text{field})} = 26c_{v(\text{lab})}$) เท่ากับ 0.74 m เกิดจาก $S_p = 78.4\%$ (0.58 m) และ $S_s = 21.6\%$ (0.16 m) ปริมาณการทรุดตัวส่วนใหญ่เกิดจาก S_p ในชั้นดิน Very Soft Clay และ Soft Clay, กรณีที่ 2 มีการใช้ PVD แต่ไม่มีการใช้เทคนิค Surcharge ($R'_s = 0$) ปริมาณการทรุดตัวสูงสุด ($c_{v(\text{field})} = c_{v(\text{lab})}$) เกิดจาก $S_p = 75\%$ (0.45 m) และ $S_s = 25\%$ (0.15 m) ปริมาณการทรุดตัวส่วนใหญ่เกิดจาก S_p ของชั้นดินที่อยู่ใต้ PVD สำหรับปริมาณการทรุดตัวน้อยสุด ($c_{v(\text{field})} = 26c_{v(\text{lab})}$) เกิดจาก $S_p = 26.4\%$ (0.10 m) และ $S_s = 73.6\%$ (0.28 m) โดยที่ปริมาณการทรุดตัวส่วนใหญ่เกิดจาก S_s ในทุกชั้นดิน และกรณีที่ 3 มีการใช้ PVD ร่วมกับเทคนิค Surcharge ($R'_s = 0.2, 0.3, 0.4, 0.6, 0.8$ และ 1.0) มีค่าการทรุดตัวสูงสุดเท่ากับ 0.15 - 0.26 m ($c_{v(\text{field})} = c_{v(\text{lab})}$) เกิดจาก S_p ในชั้นดินที่ลึกกว่า PVD แต่กรณีที่ $c_{v(\text{field})} = 10, 18$ และ $26c_{v(\text{lab})}$ ดินแทบไม่มีการทรุดตัวทุก R'_s

ลายมือชื่อผู้บันทึก

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก